

[Finansministeren.]

synes jeg, de betragtninger, som det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen var inde på, var meget illustrerende.

Det ærede medlem hr. Foged sagde, at regeringen havde slidt mulighederne for en skatterreform — altså en skattereforment efter det ærede medlems hoved — op. Jeg forstod, at det var sket ved, at vi havde gennemført afgiftsforhøjelserne for nylig. Samtidig var det ærede medlem dog også inde på betragtninger om, at skatteprovenuet var undervurderet, og at kasseoverskuddet altså ville blive større, så der måske var rum for en skattelettelse. Det var lidt svært at finde ud af, hvad det ærede medlem egentlig mest mente — om det ærede medlem mest mente, at mulighederne for skattereforment var slidt op, eller det ærede medlem mest mente, at de egentlig var der, men at vi ikke ville være ved det.

Jeg har den opfattelse, at der naturligvis er nogen usikkerhed med hensyn til skatteprovenuet, men at der i hvert fald næppe bliver tale om et merprovenu i forhold til det anslåede, som vil sætte os i stand til at gennemføre lettelser, eller som væsentligt vil forrykke den samlede situation.

Det ærede medlem mente også, at hvis man havde gennemført skattelettelser, ville de være blevet brugt af borgerne til investering. Ja, det er jo den slags ting, man siger men hvor har man garantien for, at skattelettelsen ville blive brugt til investeringer og ikke gå ud i almindeligt, løbende forbrug?

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på betragtninger omkring den forskydning fra direkte til indirekte beskatning, der er ønske om. Jeg synes ikke, det kan være afgørende, hvad der sker det enkelte år. Her må man se på sagen på lidt længere sigt. Jeg er i og for sig enig i, at med alle de sociale hensyn, som tidligere er blevet nævnt her, kan der ske en sådan forskydning; men jeg er dog slet ikke indstillet på, at man skal hen i retning af, at den direkte beskatning ophæves, og derfor må der stadig væk være behov for en skattereforment på den måde, som vi forestiller os den, nemlig som en omlægning til kildebeskatning. Det udelukker jo ikke, at vi også kan bevæge os, i hvert fald delvis, i den retning, som det ærede medlem er interesseret i.

Jeg havde den opfattelse, at det ærede

medlem ligesom mente, at vi i stedet for at arbejde med at forberede en reform af den art, jeg lige har nævnt, skulle gå ind i fordomsfri forhandlinger med det ærede medlems parti, VK-partiet. Ja, jeg forstår, at når man siger fordomsfri forhandlinger, mener man, at vi skal opgive det, som de ærede medlemmer forstår ved fordomme. Vi skal opgive visse synspunkter, medens vi vel næppe til gengæld kan forvente noget lignende fra de ærede medlemmers side.

Det ærede medlem er jo en stærk tilhænger af skattefradragsretten — det erfarede vi i går. Er det mere end en fordom? Det ærede medlem går stærkt imod kildeskatten, og man har ikke set nogen lyst til at forhandle derom. Er det sagligt begrundet, eller er det også en fordom? Jeg synes, det ærede medlem skal være lidt varsom med at bruge det ord, for skal man have en sådan almindelig forhandling om en skattereforment, skal man vel fra mere end én side være villig til at tage sine synspunkter op til vurdering.

Det ærede medlem spurgte, om det kunne tænkes, hvis der ikke kom et regeringsforslag vedrørende kildeskatt, at der ville komme et socialdemokratisk oplæg derom. Ja, det kan godt tænkes.

Det ærede medlem var så inde på betragtninger om det, forstod jeg, noget anstødelige i, at det skulle være med dette formål, nogle embedsmænd i nogle år har siddet og arbejdet med tingene. Jeg ved ikke, om man kan sige, at det har været med dette formål. Men at vi vil drage nytte af det, der f. eks. er indvundet af erfaringer andetsteds, kan man vel ikke bebrejde os. Jeg tror, at det arbejde, der igennem disse år har været udført, har været særdeles nyttigt, uanset om der kommer et socialdemokratisk oplæg eller ej.

Jeg gav udtryk for i går og vil gerne gentage her, at jeg ikke tror, vi i længden kan blive fri for et skattesystem, der i princippet ligner, hvad man har i vore nabolande. Med det stedse stigende samkvem landene imellem er det overordentlig upraktisk og giver en masse problemer, når man har to så vidt forskellige systemer. Jeg tror simpelt hen, at hvad enten man kan lide det eller ej, vil man i langt bredere kredse end nu, og måske langt hurtigere end nogen forestiller sig, erkende, at en